

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 278/04

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. septembra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť L. G., bytom K., zastúpeného advokátom JUDr. R. Ž., K., vo veci porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Spišská Nová Ves v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 501/00 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť L. G. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. mája 2004 doručená sťažnosť L. G. (ďalej aj „sťažovateľ“), bytom K., v ktorej tvrdí, že postupom Okresného súdu Spišská Nová Ves (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 501/00 bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“).

Sťažovateľ okrem vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru požaduje, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu zaplatiť mu primerané finančné zadost'učinenie vo výške 30 000 Sk a úhradu trov konania.

K sťažnosti pripojil sťažovateľ podanie z 9. mája 2004 ako dôkaz o tom, že sa v konaní pred okresným súdom sťažoval na zbytočné prietahy predsedovi okresného súdu. Z podania však nevyplýva, že bolo doručené (chýba dôkaz o doručení), a okrem toho, v liste okresného súdu z 9. júla 2004 sp. zn. Spr. 2065/04 predseda súdu uviedol, že L. G., ako ani ostatní účastníci sa v konaní dosiaľ nesťažovali orgánu štátnej správy súdnictva na zbytočné prietahy.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

Ústavný súd pripomína, že v takom konaní, v ktorom sa sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia jeho základných práv, považuje za účinný prostriedok nápravy postupu všeobecného súdu sťažnosť podľa § 17 zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej správe súdov“).

Z obsahu sťažnosti, jej prílohy a stanoviska predsedu okresného súdu vyplýva, že sťažovateľ pred podaním sťažnosti ústavnému súdu nepostupoval tak, ako mu to umožňoval § 17 zákona o štátnej správe súdov. Ústavný súd vychádzajúc aj z tvrdenia okresného súdu zo 14. júla 2004 nepovažuje za vyčerpanie tejto možnosti podľa citovaného ustanovenia

sťažnosť z 9. mája 2004, po podaní ktorej vzápätí bola podaná sťažnosť ústavnému súdu, ak navyše sťažovateľ zastúpený advokátom nepredložil ústavnému súdu dôkaz o účinnom doručení podania z 9. mája 2004 predsedovi okresného súdu a jeho stanovisko k tejto sťažnosti.

Ústavný súd podotýka, že aj keby táto sťažnosť bola doručená predsedovi okresného súdu, jej podanie týždeň pred podaním sťažnosti ústavnému súdu je iba formálnym úkonom, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak taká sťažnosť mohla mať, ak by predseda okresného súdu dostal primeranú (rozumnú) lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným priet'ahom vo veci samej.

Sťažovateľ taktiež nepreukázal ani netvrdil, že uvedenú podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa a existenciu takýchto dôvodov nemožno vyvodit' ani z obsahu sťažnosti (§ 53 ods. 2 zákona o ústavom súde).

Vzhľadom na to, že podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde nie je sťažnosť prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je oprávnený podľa osobitných predpisov, ústavný súd konštatuje, že prijatie sťažnosti je potrebné odmietnuť so zreteľom na nesplnenie tejto podmienky konania (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).